

de og de Byrder, saa fik han hele Indtægten, men maatte saa anvende den paa den Maade, som jeg havde betinget mig, at han skulde anvende den paa; der kunde aldeles ikke være Noget til Hinder for, at jeg, efterat han havde faaet Embedet med en vis Clausul, der var aftalt mellem ham og mig, senere hen forlangte, at han skulde opfylde denne Clausul. Naar dernæst den ærede Taler bemærkede, at der ved at følge den Fremgangsmaade, som jeg fulgte ved Pensioneringerne, skuldes Pensioner i Finansloven, da skal jeg bemærke, at det ikke forholder sig saaledes. Det ligger nemlig i Forholdets Natur, at jeg ikke, naar en Embedsmand er berettiget til at gaae af, kan foreskrive ham, at han skal tage endeel af sin Pension af Statskassen og endeel af sin Eftermand i Embedet; thi han kunde jo være udsat for, at den Embedsmand, der blev hans Eftermand, og skulde betale ham Tilskuddet, var en uordenlig Betaler, var uevederhæftig, medens han ligefrem har Hjemmel i Pensjonsloven til at faae den Pension, som efter de der givne Regler tilkom ham. Forholdet har derfor maattet ordnes og er ordnet saaledes, at de afgaaede Embedsmænd faae hele Pensionen udbetalt af Statskassen, og at det Tilskud, der fra vedkommende Embedsmænd gives, fremtidigt i Finansloven vil fremtræde som en Indtægt; der er altsaa aldeles ikke skjult Noget. Den ærede Taler vil kunne see, hvormegit enhver sportuleret juridisk Embedsmand faaer i Pension, og han vil tillige see, hvilken Forøgelse i Indtægter den Foranstaltning, der er truffen af Ministeriet, vil forskaffe Statskassen. Jeg troer altsaa ikke, at der vil kunne være Noget at udsætte paa denne Deel af Sagen, og den vil indirecete faae det ærede Things Sanction, naar det Beløb tages til Indtægt, som derved udkommer.

N. Jensen: Jeg er den høitærede Justitsminister taknemmelig for den glædelige

Efterretning, han meddeelte os, nemlig, at han havde taget under Overveelse at see Studentercorpset ordnet paa en hensigtsvarende Maade. Den høitærede Minister yttrede imidlertid, at han ansaae det for muligt, — jeg erindrer ikke, om han ogsaa sagde, at han ansaae det for ønskeligt — at det blev bevaret som et selvstændigt Corps. Hertil maa jeg tillade mig at bemærke, at jeg for mit Vedkommende vilde ansee dette for særdeles uhenstigtsmæssigt. Jeg troer, at det i alle Parter's Interessse, navnlig i Studenternes, vilde være langt gavnligere, om de bleve satte ind i andre Corps og kom til i alle Henseender at staae lige med andre Borgere i Staten. Jeg troer, at Tidsforholdene tale for en saadan Ordning af deres borgertlige Tjenestepligt.

Justitsministeren: Den ærede Taler maa ikke have hørt hvad jeg sagde; jeg erklærede tvertimod, at det var min Hensigt ganske at inddrage Studentercorpset, men at dette paa andre Steder havde mødt Hindringer, som havde standset Sagens Fremme, og at det var paa disse andre Steder, der var talt om Hensigtsmæssigheden af at bevare Studentercorpset som et særegent Corps. (N. Jensen: Jeg beder om Forlæbelse!).

Lier: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Der er forlangt Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: Winther, A. Nielsen, Madsen, H. J. Hansen, Schönberg, Müller, Lindahl, C. A. Hansen, Mathiasen, Clausager, N. P. Hansen, Kraiberg, Albertsen, Christoffersen og S. Jensen.

Med den foretagne Afstemning vedtoges Afslutningen med 74 St. mod 9.

Man gik derpaa til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag under Nr. 1:

(A. a. Betænk. Nr. 2.) De under „1ste Departement, Brandforsikringscontoirerne“, indenfor Linien opførte 8,800 Rd., udgaae af Finansloven.

vedtoges eenstemmigt med 82 Stemmer.